

„Zmiana” prawa Bożego

Tekst biblijny: Wj 20,8-11.

Cele studium:

Poznanie: Dostrzeżenie znaczenia prawa Bożego i zbadanie centralnej roli szabatu w prawie Bożym.

Odczucie: Doświadczenie miłości Boga w Jego prawie i uczenie się upodobania w prawie Bożym.

Działanie: Znajdowanie sposobów okazywania posłuszeństwa prawu Bożemu bez popadania w legalizm.

Plan nauczania

I. Poznanie: Szabat w prawie Bożym.

- A. Dlaczego Bóg nadał ludziom prawo?
- B. Jakie jest miejsce szabatu w Dekalogu?
- C. Jak łaska Boga łączy się z Jego prawem?

II. Odczucie: Prawo jest miłością.

- A. Dlaczego powinniśmy mieć upodobanie w prawie Bożym?
- B. Dlaczego miłowanie Boga jest jednoznaczne z przestrzeganiem Jego przykazań?
- C. Dlaczego przykazanie o szabacie najlepiej wyraża miłość Boga do ludzi?

III. Działanie: Praktykowanie łaski.

- A. Dlaczego chrześcijanie pragną być posłuszni Bogu?
- B. Dlaczego powinniśmy rozpoczynać szabat o zachodzie słońca?
- C. Dlaczego wielu wierzących w historii wolało umrzeć niż okazać nieposłuszeństwo Bogu?

Podsumowanie: Prawo Boże jest najbardziej widocznym i najbardziej konkretnym elementem biblijnej religii. A jednak jest także jej najbardziej kontrowersyjnym i dyskutowanym aspektem. Tak więc to właśnie przykazania Boże, a zwłaszcza szabat, były, są i będą najważniejszą próbą religijnej wierności.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Dn 7,25, Ap 14,9.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Prawo Boże jest dla naszego duchowego życia tym, czym fizyczny ruch jest dla naszego krwioobiegu. Szabat jest w prawie Bożym tym, czym krew w organizmie. Prawo jest jedynym sposobem, jaki Bóg znalazł, by uczynić naszą religijność realną i żywą.

Tylko dla nauczyciela: Wielu chrześcijan odrzuca prawo Boże. Błędnie utożsamiają przestrzeganie przykazań Bożych z legalizmem. Ale w rzeczywistości prawo Boże nie może być odseparowane od ewangelii. Dlaczego?

Wstępna dyskusja: Wielu chrześcijan sądzi, że przykazanie dotyczące szabat można zastosować do dowolnego dnia tygodnia. Twierdza, że wieczny Bóg nie dba o to, który dzień tygodnia świętujemy. Niektórzy twierdzą, że dla nich szabat jest każdego dnia, gdyż oddajemy cześć Bogu w każdym dniu tygodnia.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego świętowanie szabat w innym dniu tygodnia niż wskazany przez Boga „dzień siódmy” miałyby wpływać na duchową treść szabat?
2. Jakie duchowe lekcje szabat tracimy, jeśli usiłujemy świętować szabat w innym dniu tygodnia niż „dzień siódmy”?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Czy zachowujemy przykazania Boże jedynie dlatego, że sądzimy, iż są mądre i racjonalne, czy raczej dlatego, że wierzymy, iż uczynią nas szczęśliwsi? W przeciwieństwie do powyższych motywacji jedynym uzasadnieniem zachowywania prawa Bożego podanym w samym prawie jest: „Jam jest Pan, Bóg twój” (Wj 20,2). To nasza osobista i historyczna więź z Bogiem łaski - Bogiem, który zbawia nas i umiłował nas, Bogiem, którego miłujemy w odpowiedzi na Jego miłość - wyjaśnia, dlaczego powinniśmy zachowywać Jego przykazania. Mamy zachowywać Jego prawo, bo on jest naszym Bogiem. Zmiana prawa oznacza przeniesienie tego uzasadnienia z Boga na nas. Nadanie prawu innego uzasadnienia, ludzkiego uzasadnienia, oznacza, że zastępujemy Boga naszymi wymysłami. *Biblia* nazywa coś takiego „bałwochwalstwem” (Iz 40,19).

Komentarz biblijny

I. Łaska w prawie (przeczytaj Rdz 2,16; Ps 119,29).

To ciekawe, że pierwsze słowa Boga do ludzkości (Adama i Ewy) były przykazaniem: „dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz” (Rdz 2,16). Czasownik przetłumaczony jako „dał rozkaz” dotyczy czegoś więcej niż moralnych obowiązków czy rytualnych nakazów. Widzimy bogiem, że Bóg „rozkazał” stworzenie świata (Ps 33,9; Iz 45,12). Podobnie prawo Boże składa się nie tyle z poleceń, nakazów, wskazań do wykonania dla nas czy zakazów, ale jest Bożym darem. Bóg tak właśnie traktuje swoje prawo - jako swój dar dla ludzkości (Wj 24,12; Ne 9,13) dla szczęścia i mądrości ludzi (Ps 9,8; Pwt 4,5-6). Ponadto prawo Boże jest rozumiane w *Biblii* jako wyraz łaskawości Boga. Psalmista powiada: „Daj mi zaś łaskę Twojego Prawa!” (Ps 119,29 BT).

Łaska sugerowana w tych słowach psalmu nie jest niekompatybilna z prawem Bożym. Wręcz przeciwnie - łaska jest utożsamiona z prawem Bożym. Dobrym przykładem tej zasady jest pierwsze przykazanie dane ludzkości. Co ciekawe, pierwsze Boże przykazanie dotyczy daru wszystkich drzew: „Z każdego drzewa (...) możesz jeść” (Rdz 2,16). Jednak przykazanie to zawiera także zakaz czyli prawo, które dotyczy życia, jako że spożycie zakazanego owocu doprowadzi do śmierci. Tak więc

Lekcja 6 – 12 maja, „Zmiana” prawa Bożego

Pismo Święte świadczy, że prawo Boże jest darem Boga dla nas, wyrazem Jego łaski i miłości do człowieka.

Do rozważenia: Prawo Boże jest darem Boga, wyrazem Jego miłości do nas. Zatem dlaczego i jak powinniśmy przestrzegać prawa Bożego? W jaki sposób szabat wyraża miłość Boga do nas? Dlaczego psalmista i apostoł Paweł nazywają prawo Boże „rozkoszą” (Ps 119,92; Rz 7,22)? Dlaczego przykazanie nakazujące świętowanie szabat zostało nazwane „rozkoszą” (Iz 58,13)?

II. „Zmiana” prawa Bożego (przeczytaj Dn 7,25).

Biblijne sprawozdanie stworzenia informuje nas, że Bóg wyznaczył czas (Rdz 1,14.17). To dokonanie było Jego wyłącznym prawem jako Stwórcy wszechświata.

Prorok Daniel potwierdza tę samą prawdę o Stworzeniu, kiedy podkreśla, że to Bóg „zmienia czasy i pory” (Dn 2,21). Jednak Danielowi ukazano w proroczej wizji historii świata powstanie potęgi symbolizowanej przez „mały róg” mający ludzkie cechy, która to potęga będzie zamierzała „zmienić czasy i Prawo” (Dn 7,25 BT). Nawiązanie do „czasów” w powiązaniu z „prawem” Bożym wskazuje, że chodzi tu o szczególny czas - szabat, jako że przykazanie o szabacie jest jedynym przykazaniem Dekalogu dotyczącym określonego czasu. Tak więc możemy wywnioskować z tekstu, że potęga małego rogu będzie zamierzać zmienić szabat. Ludzkie cechy tej potęgi, które oznaczają jej religijno-duchową tożsamość (por. Dn 7,4.13) oraz jej miejsce w sekwencji królestw (po pogańskim Rzymie), sugeruje, że chodzi tu o Kościół Rzymskokatolicki. Proroctwo *Księgi Daniela* przepowiada zatem, że „chrześcijański” Rzym będzie usiłował zająć miejsce Boga jako Stwórcy.

Kościół Rzymskokatolicki uczynił właśnie to, co zapowiedziało proroctwo - usiłował (i nadal usiłuje) zastąpić świętowanie szabat kultem niedzieli. Głównym historycznym powodem, jaki motywował rzymskich władców wraz z władzami kościelnymi do świętowania niedzieli, było to, że zmiana taka będzie sprzyjać integracji największej liczby ludzi z imperium rzymskim. Ludzie ci w znacznej części oddawali cześć słońcu i dlatego świętowali niedzielę jako dzień słońca. Ta strategia „ewangelizacyjna” i niedopuszczalny z duchowego punktu widzenia kompromis w znacznym stopniu przyczyniły się do politycznego sukcesu Kościoła Rzymskokatolickiego.

Ale aby po fakcie usprawiedliwić tę zmianę, ojcowie Kościoła użyli teologicznego argumentu, że Jezus zmartwychwstał w niedzielę. Ta teologiczna obrona była w rzeczy samej wyrazem starej greckiej dualistycznej filozofii oddzielającej niski fizyczny świat stworzenia od wysokiego świata duchowego.

Do rozważenia: Dlaczego przykazanie o szabacie jest najbardziej podatne na manipulację i najłatwiejsze do zmienienia? Jakie błędne założenia leżą u podstaw historycznych i teologicznych argumentów przytaczanych na rzecz takiej zmiany?

Zadanie: Omów krytycznie pokrętną argumentację związaną z interpretowaniem zasadniczych fragmentów biblijnych mających uzasadnić fakt, iż niektórzy chrześcijanie świętują niedzielę zamiast szabat.

III. Znak Czasu (przeczytaj Ap 12,17; 14,9.12).

Apokalipsa Jana informuje nas, że mimo usiłowań „małego rogu”, by zastąpić szabat niedzielą, szabat będzie w czasie końca próbą wierności dla ludu Bożego. Już w czasach starotestamentowych szabat był traktowany jako znak między Bogiem a Jego ludem, widzialny dowód, że to On jest tym, który uświęca wierzących w Niego (Wj 31,13; Ez 20,12). Szabat został umieszczony w centrum Dekalogu - zgodnie ze zwyczajem pieczętowania starożytnych umów - co świadczy, że szabat pełni funkcję pieczęci prawa Bożego.

Apokalipsa Jana posługuje się więc szabatem jako starotestamentowym symbolem wierności prawu Bożemu, znakiem nakładanym na czoło i na rękę (Pwt 6,8), opisując tych, którzy przyłączają się do obozu wrogów Boga jako tych, którzy „wielbią Bestię” (Ap 14,9 BT). Ten symbol sugeruje, że ludzie ci poddają się fałszywemu prawu, które zastąpiło prawo Boże. Fakt, iż kult bestii jest ustanowiony w kontrze do oddawania czci Stwórcy (Ap 14,7), sugeruje, że chodzi tu o szabat, jako że szabat wyraża wiarę w Stwórcę (Wj 20,11). W rzeczy samej kolejny werset wyjaśnia, że komentarz ten odnosi się do „świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa” (Ap 14,12; por. Ap 12,17).

Lekcja 6 – 12 maja, „Zmiana” prawa Bożego

Do rozważenia: Gdybyś zapytał adwentystów dnia siódmego, co szabat oznacza dla nich, mogliby odpowiedzieć, że „nie jest niedzielą”. Choć ta odpowiedź zawiera ważny element prawdy, to jednak nie zawiera całej prawdy. Dlaczego?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Omów powody, dla których ojcowie Kościoła opowiadali się za odejściem od świętowania siódmego dnia tygodnia, szabatu. Wskaż powiązanie między genezą antysemityzmu a odrzuceniem szabatu.

Pytania do zastosowania

1. Jak powinniśmy świętować szabat jako prawdziwy Boży znak?
2. Omów komentarz pewnego rabina: „Wy, adwentyści, *zachowujecie* szabat, podczas gdy my, Żydzi, *celebruujemy* szabat”.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Wskaż uczestnikom lekcji szczególną naturę przykazania o szabacie w porównaniu z innymi przykazaniami. Pomóż im zrozumieć, dlaczego to właśnie szabat (a nie inne przykazanie) będzie ostatnią próbą wiary.

Zadania

1. Podziel się z uczestnikami lekcji historiami ludzi, którzy byli prześladowani za to, że świętują szabat.
2. Rozważ następujący paradoks: Dlaczego czasami trudniej jest świętować szabat w wolnym społeczeństwie niż w takim, które jest poddane uciskowi? Omów swoją odpowiedź.